

Landskap: Småland
 Härads: Krona
 Socken: Linneryd
 Uppteckningsår: 1935

Upptecknat av: Thorsten Petersson
 Adress: Tjungasjö
 Berättat av: August Linnander
 Född år 1858 i Linneryd

Uppteckningen rör sid.

Vara, som såldes o. köptes förr. 1.

Ett lyx på sjön. 2.

"Barn," - grubbe, som gjorde en sink. 3.

Isgång. 4.

Fjäder. 5.

Kimware. 5.

Herran. 6.

Vellavashåst. 7.

Horgsangnam. 8-9.

Käkun. 10-12.

Lantvätans som gav rign. 13.

Pistgård. 14.

16 sida

4655.

sud.

Livslejeframställning förr i tiden.

15.

Klaka grubban.

16.

4655

Självtorsjöning.

Fa' va lute mycket, di köpte fär.
Fa' färs för hesten i ngen handlare
här förråd från i Kungsbyg. Fa' är väl
en 80 år sen. Fa' hände före den
tiden, att di sålde snygl' ve boarner-
na å till å mä bös. Sill å salt
då köpte di i städerna, när di nu
då mä lass.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

1

4655

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Tekas.

Tekas var ett bygde på grön. Si gav -
ls sas: "Ja så tekas i kval. Si"
bli väl benslag i väret", sas di.

2

4655.

Boen.

Boen va en gubbe, han gjorde en spik. Da
komde di sätte buren. "Tos du già hean,
nu mån da är väskant?" "Ja, ja ä
inte röddes för Boen."

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3

4655

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Årgång.

Årgång dö skulle di gå i välvatt. Si
gick till koällan vid Minne morfar Petter
Laxson, han gick rakt in. Han sät
telefön i brottoppenstavas i så där. Ifr
i så hande di si han don godorn
skulle bli i basta tiden för siddeln.

Spökem.

Så måste spökenet ha va på stor
trallte, där va i Skogsmäs. Där va
ett spöke, som börd a körde den gam-
le vägen över bogen, längt sen den myg-
ga löyd a hanten sprutade eld. Så
va en där upp, som hörs hatt mycket
diligent för sig. Hon hette Lasse a
hon va finvare. Så do hon, a di
skulle barn hon te bygdes. Så ble
en uti forsmäss, som bar, så sylk
si hon segrade mer, a di måste
byta ett hant.

4655

Skewon.

Kä i dess talstena aulitade vi allt
Jhanna i Tidno (i fjider salen) för
skewon.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

6

^a
Vellapskötet.

4655

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Vellapskötet där hunde framställer
förr nu di gick ut s'inte hund hänt
flerat hörjor di hund blitt bygde-
lässer.

7

Skogsgrytan.

4655

LUNDS UNIV.
FOLKMINNÉS-
ARKIV

8

Kad Fröke i Sandviken var uta a hörde
en världsväst stolar. Så hon skogsgrytan
a to i lasset. Så tydligt inte sätterna
varit. Så ble hon arg a sa: "Gur da
a Gud ölla farar, så gär ja hem", a
da gick. Vär hon kom hem ve loggin
sa att skogsgrytan där a sbrattade.
Så gick hon in a to bōssan a skat
H skatt i skostuen. Kust tälde
di sitt.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

9

4655

Skogssygan.

Skogssygan var villode folk. Da' fanns
en kulle opp i skogen som di kall-
lar "Skogssygekullen". Skogssygan har
haende komma å sätta sig på kullen,
var di kunde å lämna orkele inte häx-
tarna där. Han lede en bestapot å en
folkkalot.

4655

Nacken.

I Saadviks hede di mycke tal om
Näckan. Sås va en pigga, som skulle
gå efter hästen i gärdet. Husbonden sa
te henne: "Du är beubändla till
hästen. Ta potates vä dej å bin dom. Du
såg åter potates där a hästen." Pigga
gick, men hon hörde förläsbandalta
härdele med'at i björkelajren. Så nu
re va" gärdet ochke hon" hästar liba-
dara. Den var hon a' skulle åta. Så
hopp hon fället vä" händerna a'
rusade i gön. "Du" va allt den för weg
att ju hede hör förläsbandalta sa
pigga, "för annans hede ja foljt vä"
i gön.

Näckens

4655

En gōng klappade di byle i gōn va der
barkeda. Så lades kort mer byken vä
hāst a' latit hästen va dor. Sås vār
klappkärningaras gātt hem, så skulle
drongen nu mer ochs hōra hem by
ken. Så vār hon skulle sätta fö
spång hästen i gōn.

LJUNDS UNIV.
FOLKMINNES
ARKIV

II

Näcken

Hör ute i sjön är du sten, som di hallas
"Näcksteoen". Såg skulle Näcken
hälla mig ibland. Såg var en drägg
på Lebosken som var åt haisoade
ve sjön. Såg skulle hon gå hem ett
slog åt hand hästen där. Men di gick
hastede ut sedan åt gick ner i sjön.
Sen var den ängre hon tabba, gick
där en likadan häst i skogsbana -
ten.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

12

4655

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Skolvägare.

Kör oppo i lebadeva giv en lastvagn
a spoleas. Kör a' da iatt a' hā a' da
fil' sā ha. Frū sa di' ofta, att di
gå den där. Då skulle va väl som
hade blitt fal ve lastvagnen.

23

4655

Pestgård.

Seu där lilla iulagunaden där vägen
förr Bräckans komme ut på
huvudsvägen ve Värsjöd kallade
di gärde alltid för pestgård. Fär
begrede di folket undan pesten och
farster men di dog så många
så di inte kunde häva alla te
köksan. Om där spölvde där ellen
om di skulle offra där där var det ju
inte.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

14

4655

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

15

Livoljeframställning

Vi hade en oljeljusk här, som var
vida härd. Härdeas i Stångåmåla
var där, som hode'au. Där var en stor stor
stein, som valde ljufört. Sen såg
di därför oljan. Den livoljan användes
te färg. Den var en mycket bättre än
den som di har nu. Si neol sitt
ljuför där; di som skulle mala.
Där är väl 100 år sen den ljuförkes-
sen var igång. Sen strax stenen
kom sen till Leibnizet ur Leibnizens
är sen ble den sälj till Glasbruket i
Skrap. Säb'e boké di den te är mala
glasaskär, är den kockända har den
är.

Kloka gubbar.

Israel på Skolvallen i Grunesborg har va
så pass läkare så han överläffade
alla andra. Ja hopp i mej en tenu-
me en gång; var ja va liten, så
den häntes före båda lite se era
sider. Frö fö far min mej mä
te Nikolai's (Nikolaus) i Skogsgryd. Han
sa te far: "Ja, sit den båt" ja han
"Frö är ju syns du rykte, men ja han
inte läkare" "Frö kör ja upp de
Israels häder" sa far. Vi kom dit. Han
gick räcknings mäst, smedjat i spil-
träd'at (spjälkkede). Så ja han hatt gjort
ta å den knutens form.